

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6CoSr/1/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5916896471
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Yvetta Dzugasová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2017:5916896471.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Yvetty Dzugasovej a členov JUDr. Jany Urbanovej a Mgr. Anny Mihálikovej, v právnej veci žalobcu: O. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. U. Q., XXX XX U. U., zastúpený spoločnosťou BUŽEK & TEREM advokáti, s.r.o., so sídlom Mariánska 12, 811 08 Bratislava, IČO: 36 867 276, proti žalovanému: STAVMAT STAVEBNINY, s.r.o., Pezinská 56, 901 01 Malacky, IČO: 34 116 125, zastúpený spoločnosťou AK Dlhopolec, s.r.o., so sídlom Nám. SNP 27, 960 01 Zvolen, IČO: 36 867 306, v konaní o zrušení rozhodcovského rozsudku, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok č.k. 7Csr/1/2016-54 zo dňa 25.05.2017, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Ružomberok č.k. 7Csr/1/2016-54 zo dňa 25.05.2017 vo výroku, ktorým súd žalobu zamietol, p o t v r d z u j e .

Rozsudok súdu prvej inštancie m e n í vo výroku o trovách konania tak, že žalovaný m á voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

Žalovaný m á voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd žalobu žalobcu zamietol (prvá veta výroku). O trovách konania rozhodol tak, že žalovanému priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu (druhá veta výroku).

2. V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca sa žalobou podanou na okresnom súde dňa 14.03.2016 domáhal zrušenia rozhodcovského rozsudku vydaného Stálym rozhodcovským súdom, so sídlom Dr. VI. Clementisa 10, 821 02 Bratislava, pod sp.zn. Srs 24/2013 zo dňa 24.11.2014 z dôvodu, že žalobca nebol riadne upovedomený o ustanovení rozhodcu alebo o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, rozhodcovská zmluva neobsahuje zákonom ustanovené náležitosti podľa § 3 Zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, alebo je to iný dôvod neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy. Označený rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu žalobcovi nebol nikdy doručený.

3. Z dokazovania vykonaného okresným súdom, a to z predložených listín, ako aj z obsahu pripojeného spisu Okresného súdu Ružomberok sp.zn. 7Er/899/2015, pripojeného spisu Stáleho rozhodcovského súdu so sídlom Dr. VI. Clementisa 10, Bratislava, sp.zn. 24/2013 ustálil nasledovný skutkový a právny stav: v konaní vedenom pred Stálym rozhodcovským súdom sa žalobca STAVMAT IN, spol. s r.o. domáhal voči žalovanému v 1/ rade MO - elektromont - stavebniny, s.r.o. a žalovanému v 2/ rade O. P. zaplata sumy 5.794,28 Eur s príslušenstvom, pričom príslušnosť Stáleho rozhodcovského súdu, a.s. bola založená dohodou žalobcu ako predávajúceho a žalovaného v 1/ rade ako kupujúceho v zmysle bodu 8.1 Rámcovej kúpnej zmluvy č. 02/28/2012 zo dňa 16.01.2012

a Dohodou žalobcu ako veriteľa a žalovaného v 2/ rade ako ručiteľa v zmysle článku III bodu 1. Dohody o ručení uzatvorenej dňa 16.01.2012. Stály rozhodcovský súd, a.s. rozhodol vo veci rozhodcovským rozsudkom zo dňa 24.11.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňom 08.12.2014 a vykonateľnosť dňom 12.12.2014. Z obsahu pripojeného spisu Stáleho rozhodcovského súdu, a.s. vyplýva, že predmetný rozhodcovský rozsudok bol doručený žalobcovi do vlastných rúk dňa 08.12.2014. Na základe označeného rozhodcovského rozsudku ako exekučného titulu sa oprávnený STAVMAT STAVEBNINY, s.r.o. domáhal v exekučnom konaní voči povinnému v 1/ rade MO - elektromont - stavebniny, s.r.o. a povinnému v 2/ rade O. P. zaplata sumy 5.499,80 Eur s príslušenstvom, pričom exekučné konanie je vedené pred súdnym exekútorom JUDr. Jozef Ďurica, sp.zn. EX 4727/15, 7Er 899/2015. V predmetnej veci boli vznesené zo strany povinných v 1/ a 2/ rade námietky proti exekúcii, ktoré námietky Okresný súd Ružomberok uznesením č. k. 7Er 899/2015-64 zo dňa 12.05.2016 zamietol a zároveň bol povolený odklad exekúcie vedenej voči povinnému v 2/ rade O. P. do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Ružomberok pod sp. zn. 7Csr 1/2016.

4. S poukazom na zákonné ustanovenia § 261 ods. 1, ods. 7 Obchodného zákonníka ustálil, že právny vzťah založený medzi STAVMAT - IN, spol. s r.o. ako predávajúcim a MO - elektromont - stavebniny, s.r.o. ako kupujúcim na základe Rámcovej kúpnej zmluvy č. 02/28/2012 zo dňa 16.01.2012 je vzťahom obchodno-právnym a z tohto dôvodu sa ustanoveniami Obchodného zákonníka spravujú aj vzťahy, ktoré vznikli pri zabezpečení plnenia záväzkov zo záväzkových vzťahov, ktoré sa spravujú touto časťou zákona. V danom prípade sa ustanoveniami Obchodného zákonníka spravuje i Dohoda o ručení uzavretá medzi veriteľom STAVMAT - IN, spol. s r.o. a žalobcom ako ručiteľom zo dňa 16.01.2012. Posudzovaný rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu, a.s. zo dňa 24.11.2014 bol vydaný v zmysle ustanovení zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní upravujúci rozhodovanie sporov vzniknutých z tuzemských a medzinárodných obchodno-právných a občiansko-právných vzťahov, ak je miesto rozhodcovského konania v Slovenskej republike. Poukázal na ust. § 40 ods. 1, 2 a ust. § 41 ods. 1 Zákona o rozhodcovskom konaní (v znení účinnom ku dňu 24.11.2014, ku dňu vyhlásenia rozsudku) a na záver z toho vyplývajúci, že žalobu o zrušení rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote 30 dní odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi rozhodcovského konania, ktorý podáva žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Z obsahu pripojeného spisu Stáleho rozhodcovského súdu vyššie označeného mal okresný súd preukázať, že rozhodcovský rozsudok bol doručený žalobcovi do vlastných rúk dňa 08.12.2014. Vychádzal z údajov uvedených na predmetnej doručenke, pokiaľ sa nepreukáže opak. Žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku podal žalobca na tamomšom súde až dňa 14.03.2016. Z uvedeného dôvodu súd žalobu ako oneskorene podanú zamietol.

5. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanému, ktorý bol vo veci úspešný, priznal plnú náhradu trov konania, pričom o výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením v zmysle § 262 ods. 2 CSP.

6. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca, ktorý sa domáhal jeho zrušenia a vrátenia veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

7. V dôvodoch svojho odvolania uviedol odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b/, f/ CSP, teda že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a na základe vykonaných dôkazov dospel súd k nesprávnym skutkovým zisteniam. Poukázal na nedostatky exekučného súdu pri vydaní poverenia na vykonanie exekúcie. Súd prvej inštancie v procese dokazovania vychádzal len z kópie spisu Stáleho rozhodcovského súdu; pretože nevychádzal z originálu spisu, nie je možné z kópie listín preukázať pravosť podpisu na doručenke preukazujúcej doručenie rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu a taktiež nie je možné zistiť pravosť podpisov na rámcovej zmluve. Súd nie je oprávnený urobiť si vlastný úsudok o pravosti podpisu na kópii doručenky, ktorou malo byť preukázané doručenie rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu ani na rámcovej zmluve. Zisťovanie pravosti podpisu prináleží odborníkom z oblasti písomznalectva. Písomznalec pritom potvrdí pravosť podpisu z fotokópie, avšak nemôže zaručiť ako sa na dokument dostal samotný podpis. Napriek tomu súd prvej inštancie z takejto fotokópie usúdil, že predmetný rozsudok rozhodcovského súdu bol doručený žalobcovi do vlastných rúk (táto skutočnosť bola v konaní sporná). Následne poukázal na analogicky použiteľnú judikatúru správneho súdnictva, že z kópie administratívnych dokumentov súd nemá vychádzať (uznesenie NR SR 8Sžf 13/2011, 3Sž 21/2011). Samotné doručenie rozsudku žalobcovi (ods. 6 napadnutého rozsudku) je nedostatočné a v rozpore s ust. § 185 CSP a nasl. Namietal, že dohoda o ručení je neplatná, nakoľko nespĺňa náležitosti

právneho úkonu podľa § 37 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len Občiansky zákonník). Samotný právny úkon nie je dostatočne pochopiteľný z dôvodu nejasnosti určenia dlžníka a ručiteľa, ako aj samotnej textácie dohody o ručení, a preto je dohoda o ručení neplatná (k bodu 11. rozsudku). Ku konštatovaniu okresného súdu, že žalobca nie je schopný preukázať, že podpis na predmetnej doručenke nie je podpisom žalobcu, uviedol, že z ustálenej judikatúry vyplýva, že negatívna skutočnosť sa nedokazuje.

8. Žalovaný vo vyjadrení k podanému odvolaniu navrhol rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť a uplatnil si náhradu trov prvoinštančného aj odvolacieho konania. Poukázal, že do obsahu práva na spravodlivý súdny proces nepatrí právo strany sporu, aby sa všeobecný súd stotožnil práve s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov. Pokiaľ žalobca poukázal na nemožnosť uskutočňovania jemu patriacich procesných práv s poukazom na exekučné konanie vedené Okresným súdom Ružomberok pod sp.zn. 7Er 899/2015, s poukazom na predmet konania ide o odlišné konanie od tohto súdneho konania. Tieto konania sú previazané aktuálne len tým, že do právoplatného skončenia tohto súdneho konania je povolený odklad exekúcie. V exekučnom konaní žalobca namietal len to, že pri uzatváraní samotnej dohody o ručení vystupoval v postavení spotrebiteľa, pričom súd túto jeho argumentáciu neprijal. Aktuálne už netvrdí, že mal postavenie spotrebiteľa, ale poukazuje na to, že mu rozhodcovský rozsudok nebol riadne doručený. Žalobca neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal rozhodujúce skutočnosti. Okrem popretia doručenia rozhodcovského rozsudku nepoukázal na žiadne skutočnosti, ktorými by jeho doručenie bolo alebo mohlo byť kvalifikovane spochybnené, resp. vyvrátené. Dôkazné bremeno ohľadom určitých skutočností pritom leží na tom účastníkovi konania, ktorý z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky; ide o toho účastníka, ktorý existenciu týchto skutočností tiež tvrdí. Z uznesenia Najvyššieho súdu SR zo dňa 27.10.2010 sp.zn. 4Cdo/240/2010 vyplýva, že dokladom o doručení písomnosti súdu je tzv. doručenka, ktorá má povahu verejnej listiny v zmysle § 111 CSP. Súd vychádza z údajov na doručenke, ktoré zachytávajú postup pri doručovaní a kým nie je preukázaný opak, súd považuje údaje na doručenke za pravdivé (§ 192 až § 205 CSP). Ak účastník konania spochybňuje správnosť údajov uvedených na doručenke (namietá, že zásielku neprevzala oprávnená osoba), je povinný o tom súdu predložiť dôkaz a týmto spôsobom preukázať svoje tvrdenie. Ak niekto popiera pravdivosť toho, čo sa vo verejnej listine osvedčuje alebo potvrdzuje (prezumpuje), musí svoje tvrdenie preukázať, t.j. musí aj preukázať, prečo je doručenie neúčinné. Nepostačuje teda, aby strana tvrdila, že je neúčinné, ale musí aj preukázať, prečo je doručenie neúčinné. Žalobca nenavrhol vykonať žiadny dôkaz, ktorým by mohlo byť jeho tvrdenie preukázané. Za nesprávne a nenáležité považuje poukazovanie žalobcu na rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít v správnom súdnictve, kde sa súdy spravujú odlišným úradným postupom a predovšetkým predmetné súdne konania sa spravujú odlišnými zákonnými zásadami ako súkromno-právne spory. K dohode o ručení uviedol, že jej súčasťou je platné dojednanie rozhodcovskej zmluvy medzi žalobcom a žalovaným. Je nepochybné kto je zmluvnou stranou, predmet, dojednanie ručiteľského záväzku žalobcu ako fyzickej osoby. Skutočnosť, že žalobca k svojmu podpisu pripojil pečiatku spoločnosti, nemá na obsah tohto záväzku žalobcu žiadny vplyv. Zo žiadnych žalobcom uvádzaných skutočností nemožno vyvodiť, že dohodu o ručení nepodpísal žalobca.

9. Z doručenej odvolacej repliky žalobcu vyplýva, že už sa vyjadril ku všetkým skutočnostiam. Následne doručená odvolacia replika žalovanému zostala bez vyjadrenia.

10. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP, viazaný odvolacími dôvodmi podľa § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania (postupom podľa § 219 ods. 3 CSP v spojení s § 378 CSP a 385 ods. 1 CSP a contrario) rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým súd žalobu zamietol ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil a vo výroku o trovách konania zmenil podľa § 388 CSP tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

11. V rámci odvolacieho konania odvolací súd preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vnesené a dospel k záveru, že súd prvej inštancie vecne správne rozhodol, keď žalobu zamietol. Okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ust. § 220 ods. 1 CSP, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj krajský súd. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia odvolací súd dopĺňa nasledovné dôvody:

12. Z obsahu podaného odvolania, ale aj zo samotnej žaloby je zrejmé, že žalobca prepája dve samostatné konania, a to exekučné konanie vedené Okresným súdom Ružomberok pod sp.zn. 7Er/899/2015 so sporovým konaním o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Označený rozhodcovský rozsudok je exekučným titulom v prebiehajúcim exekučnom konaní. V posudzovanej veci dôvodom pre zamietnutie žaloby okresným súdom bolo nesplnenie zákonnej podmienky na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku, ktorú možno podľa ust. § 41 Zákona o rozhodcovskom konaní účinného ku dňu vyhlásenia rozsudku podať do 60 dní odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku. Na základe vykonaného dokazovania okresný súd vyhodnotil túto podmienku v neprospech žalobcu, keď konštatoval, že žalobu nepodal včas. Teda okresný súd nemal splnený predpoklad, aby sa mohol vecou meritórne zaoberať, preto aj odvolanie v časti namietajúcej neplatnosť dohody o ručení, ako aj vyjadrenie protistrany k tejto otázke nemôže byť predmetom prieskumu odvolacieho súdu. Pokiaľ sa okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku vyjadroval k charakteru právneho vzťahu založeného označenými právnymi úkonmi medzi žalobcom a žalovaným, k rozhodcovskej doložke, k dohode o ručení, tieto skutočnosti len konštatoval predovšetkým na základe pripojených spisov, nie sú výsledkom jeho hodnotiacej činnosti na základe vykonaného dokazovania o spornosti týchto otázok. Týmto konštatovaním len chcel poukázať na otázky, s ktorými sa Stály rozhodcovský súd alebo exekučný súd boli povinní v týchto jednotlivých konaniach vyporiadať.

13. Časť odôvodnenia napadnutého rozsudku je prevzatím odôvodnenia rozhodnutia exekučného súdu o námietkach povinných voči exekúcii - uznesenie Okresného súdu Ružomberok č.k. 7Er 899/2015-64 z 12.05.2016, právoplatného vo výroku I. (námietky povinného 1/ a 2/ - ich zamietnutie) 09.06.2016 a vo výroku II. (povolenie odkladu exekúcie voči povinnému 2/) dňa 23.05.2016. Obsahom týchto námietok (okrem iných), ktorými sa okresný súd v sporovom konaní nezaoberal, bola aj námietka doručenia exekučného titulu. Teda už exekučný súd si na posúdenie tejto námietky vyžiadal rozhodcovský spis.

14. Spornou otázkou v konaní o žalobe o zrušenie rozhodcovského rozsudku bola otázka doručenia rozhodcovského rozsudku. Tvrdenie žalobcu, že rozhodcovský rozsudok mu nebol nikdy doručený, bolo skúmané zabezpečením kópie spisu Stáleho rozhodcovského súdu a posúdenie tejto otázky vychádzalo z kópie predloženej doručenky o prevzatí rozhodcovského rozsudku žalobcom. Skutočnosť, že kópia doručenky má rovnakú váhu ako jej originál, vyplýva aj z rozhodovacej činnosti Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Obo/61/2009 zo dňa 25.11.2010, v ktorom konštatoval: „Pre spôsobilosť listiny byť dôkazným prostriedkom nie je rozhodujúce, či ide o originál listiny (prvopis, pôvodné znenie), alebo o odpis či fotokópiu (fotografický zhotovenú kópiu alebo iným spôsobom zhotovenú kópiu). Aj fotokópia listiny je spôsobilá byť vykonaná ako dôkaz zákonom predpokladaným spôsobom. Občiansky súdny poriadok v žiadnom svojom ustanovení neukladá súdu povinnosť vykonávať dôkaz iba originálom listiny. Od spôsobilosti listiny byť dôkazným prostriedkom však treba odlišovať spôsob vykonávania dôkazu listinou súdom a posudzovanie pravosti a pravdivosti listiny. Pravosťou a pravdivosťou listiny sa súd zaoberá v rámci hodnotenia dôkazov, t.j. v rámci činnosti, pri ktorej súd hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom starostlivo prihliada na to, čo vyšlo za konania najavo, vrátane toho, čo uviedli účastníci. Dôkaz vykonávaný fotokópiu listiny hodnotí súd ako každý iný dôkaz podľa zásad uvedených v ust. § 132 O.s.p.“ Aj z uznesenia Najvyššieho súdu SR sp.zn. 7Cdo/16/2013 zo dňa 25.11.2013 vyplýva, že odvolací súd v konaní vykonal dôkaz listinou len v jej fotokópii, nie originálom. Námietka o vykonaní dôkazu listinou v jej fotokópii nie je dôvodná, pretože tým súd neporušuje žiadne procesné ustanovenie o vykonávaní k dôkazu. K záveru o prípustnosti vykonávania dôkazov fotokópiami listín dospel Najvyšší súd SR aj v rozsudku sp.zn. 4MCdo/9/2005, ako aj v uznesení 3Cdo/243/2007 zo dňa 11.12.2008. Z ustáleného právneho názoru Najvyššieho súdu SR prezentovaného v jednotlivých citovaných rozhodnutiach teda vyplýva záver, že aj fotokópia listiny je spôsobilým dôkazným prostriedkom.

15. Na uvedenej konštantnej judikatúre nič nemení ani nový Civilný sporový poriadok (listina § 204 a nasl. CSP), pretože dokazovanie je upravené podobným spôsobom, takže uvedená judikatúra a právne závery z nej vyplývajúce sú stále aktuálne. Treba prisvedčiť aj argumentácií žalovaného vo vzťahu k účinnosti doručenia rozhodcovského rozsudku žalobcovi. K predloženej kópii doručenky o doručení rozhodcovského rozsudku žalobca vzniesol námietku, že nemá vedomosť o tom, či to klient prevzal, podpis nevie overiť. Súčasne však neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by mohli mať vplyv na vyvrátenie účinkov doručenia, ktoré prezumuje predložená fotokópia doručenky o prevzatí rozhodcovského rozsudku. Aj podľa názoru odvolacieho súdu žalobca neuniesol dôkazné bremeno, že rozsudok mu nebol účinne doručený.

16. Odvolací súd vo svojej podstate správny výrok napadnutého rozsudku o trovách konania z hľadiska jeho materiálnej vykonateľnosti upresnil tak, aby z neho bolo zrejmé kto, voči komu a v akom rozsahu má nárok na náhradu trov konania. Uvedenú úpravu procesne vykonal zmenou dotknutého výroku, pri inak správnej aplikácii § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 2 CSP.

17. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a § 396 ods. 1 CSP tak, že žalovanému ako úspešnej procesnej strane proti žalobcovi, ktorý vo veci úspech nemal, priznal nárok na ich náhradu v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov tohto štádia konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia vyšší súdny úradník súdu prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

18. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)